

ADAM B. BARTOŠ (NÁRODNÍ DEMOKRACIE): IZRAELSKÝ LOCK-DOWN V ČR?

- CZ24 News | 12. října 2020

ČESKO: Se zájmem jsem si přečetl knihu Petra Hájka ÚDER, která popisuje „deset týdnů, které otráslы světem“, tedy jarní, první, vlnu tzv. koronavirové krize. Hájek psát umí, čte se to dobře (přečteno za jeden večer), s mnohým se dá souhlasit. Jako česká reflexe covidového podvodu je to výborné, hájkovsky řečeno – Pán Bůh zaplať.

Co mne ale překvapilo, je Hájková naivní obhajoba Romana Prymuly, jakoby šlo o nějakého dobrodince, který to s naším národem myslí nejlépe. Na Hájkovu obhajobu Prymuly by se dalo říci, že možná na jaře (když jsme ještě měli málo informací a kdy Hájek knihu sepisoval) tento názor mohl ještě mít nějaké opodstatnění, ale vyznívá dost podivně ve chvíli, kdy nám dnes Prymula po prymulovsku vládne způsobem v historii českých zemí nevídaným. Česká republika je zase papežštější než papež, i když někde, přiznávám, jsou i dál – v Austrálii za nenošení roušky jdete do vězení, na Filipínách vás prý rovnou zastřelí (lze dohledat i na mainstreamu). Nevím, jak dnes Hájek na Protiproudu o Prymulových nejnovějších krocích smýšlí a píše, ale protože kniha vyznívá jako oslava Prymuly (a Babiše), člověku při jejím čtení (navzdory všem uvedeným pozitivům) trochu mrazí v zádech.

Ano, ďábel se převléká za anděla světla, Lucifer je světloňoš, ti, kteří se vydávají za mesiáše, mohou být (a také často jsou) obyčejnými krysari. A ti, co se nejvíce halasně bijí v prsa, že jim jde o dobro nás všech, mají nejspíše vždy postranní úmysly (v tom lepším případě) nebo dokonce mají za úkol

pod maskou lidumila provést ta nejbrutálnější opatření proti lidu.

Možná mu křivdím, ale vidím-li Prymulův obličej za rouškou (vždy černou?), vidím chladnokrevné oči bez života, člověka bez špetky citu, vidím tam temnotu, smrt. Klopí zrak. To vše jsou ale mé subjektivní emoce, naštvání, způsobené tím, že jsem nucen „žít podle Prymulových rozkazů“.

Netřeba připomínat, čím se tento člověk v posledních měsících předvedl, hádám, že dost lidí mu nemůže přijít na jméno a vypisovat zde, co mu osobně vytýkám, by bylo nošením dříví do lesa. Co mi hlava nebere, je však to, že člověk, který musel odejít z krizového štábu, najednou může být ministrem a střet zájmů (vazba na farmaceutickou lobby) najednou nevadí, a to se přitom jeho střet zájmů více než zdvojnásobil, protože Prymula si mezitím zjednal živnost na výrobu roušek a podobných hovadin a široká veřejnost se také dozvěděla, že je zaháčkovan ve WHO, tedy přesně té nadnárodní organizaci, kterou můžeme směle označit jako viníka současné krize (a kterou kritizuje i Babiš, který Prymulu na post ministra navrhl).

Když čtu starší výroky Prymuly o tom, že nošení roušek je zbytečné, ba nebezpečné (říkal to před pár lety ve chvíli tzv. prasečí chřipky: „Je to nesmysl. Naopak manipulace s rouškami vede k většímu riziku – ulpí na ní bacily a ty se při jejím sundávání snáze dostanou na ruce. Proto bych spíše doporučil časté a důkladné mytí rukou,“ řekl tehdy Prymula), nějak se nemohu popasovat s tím, že tento člověk nám všem nyní roušku nutí jako nějaké zázračné řešení a dokonce nám ještě před pár dny výhrůžně vzkázal, že ti, co se nenechají očkovat, budou muset roušku nosit stále, zatímco očkovaní budou mít řadu výhod. Jinými slovy se prořekl, že konečným řešením je naočkovat populaci, čehož se nejlépe dosáhne tím, když se lidem slíbí výhody, které z toho budou mít, a těm, kteří se vzpouzejí, se pohrozí statusem doživotních vydědenců.

Jakých výhod? Inu – bonus bude spočívat v tom, že nám Prymula zřejmě milostivě povolí dělat to, co jsme dělali dříve, zatímco ti, co se nenechají vakcínou otrávit, budou označeni novodobou Davidovou hvězdou (rouškou) a budou z nich občané druhé kategorie. Pokud v takovém psychotickém světě nechceme žít, měli bychom už nyní bít na poplach a přemýšlet, jak jako národ uniknout tomuto cílenému a systematickému zotročování, ba likvidaci.

Prymulovy nesmyslné a nelogické zákazy (něco povoleno je, něco není) jsou nesmyslné a nelogické jen potud, pokud se nezamyslíme, komu tím slouží a komu tím pomáhá. Zatímco po českých hospodách už měsíce nenávistně dupe, aby je zašlapal do země, mnohá místa setkávání lidí nechává neregulována – a jako náhodou jsou to ta, která buď patří cizincům, nebo ta, kde by efekt ponížení nebyl tak velký, jako je tomu v případě hospod, neboť útok na ně je útokem na národ par excellence, jak jsem psal v minulém textu. Nesmysly typu zákazu zpívání pak raději komentovat nebudu, lidová tvořivost je ostatně přijala po svém, jak se na sociálních sítích může každý sám přesvědčit.

Nejnověji nám všem vyhrožuje lock-downem po izraelském vzoru, odporným anglickým slovem, které ani v češtině nemá ekvivalent, protože takovou zrůdnost jsme ještě nezažili a nemáme pro ni ještě vymyšlené vlastní slovo. A tak, zatímco imigranti mohou vesele migrovat, Čech musí dřepět doma, nesmí do hospody a brzy možná ani dál než kilometr od svého bydliště... Jinak co? Jinak ho uvězní? Nebo dostane kulku do hlavy?

Někdo může namítnout, že Prymula jako voják jen slepě poslouchá premiéra (a lépe zvládá stres, než zpívající Vojtěch), nebo že je to opravdový pevný člověk, který sleduje záchranu národa za cenu „potu, krve a slz“, nepřipouští si žádné city a nějakou necitelnost mu tedy nemůžeme zazlívát. A že mu tedy já a mnozí další, kteří to vidí podobně, křivdíme.

Já ale nevím. Pokud mu křivdím a nakonec se ukáže, že jsem se mýlil, a že všemožní prymulové skutečně nemysleli jen na sebe (jak se domnívám), na své páníčky z nadnárodních organizací či na

pokyny ze svých lóží (umíte si představit, že by tento člověk nebyl v nějaké lóži?), pak se mu klidně a rád veřejně omluvím, že jsem mu křivdil. Na kritiku ostatně musí být připraven, když souhlasil s rolí politika a navíc v tak podivné době a s podivnými příkazy a zákazy, které vydává. Ale co když je to naopak? Co když jeho nařízení povedou k úplnému zotročení a destrukci národa? Co když zjistíme, že to není tak, že jsme mu křivdili, ale že to byla naopak naše (správná) intuice, co nám našeptávala, že tu něco smrdí? Jenomže pak už bude pozdě – pozdě se zlobit, pozdě soudit, pozdě proklínat a spílat, pozdě manifestovat a pozdě se bránit. Pozdě bycha honit, pozdě cokoli...

Protože – jak to tak sleduji – Prymula, zdá se, nebojuje proti viru, ale proti lidu. A jestli se mu jeho boj podaří (ne jemu, ale samozřejmě těm, kterým on slouží), bude ještě na konci nějaký lid, který by se pak ozval a mohl žádat satisfakci?

Není lepší se ozvat už nyní? Není lepší požadovat opatrnější přístup a více zvažování, větší debatu před tím, než zase zavřeme (zamkneme / lock = zámek, ve smyslu zamknout) stát a lid? Proč se o tak velké věci vede tak malá debata (v podstatě debata není ani připuštěna)? To si nás jakýkoli zelený mozek může kdykoli zamknout, jak si usmyslí?

Toho se děším. Toho, že Prymulu nikdo nevolil, ale on nám vládne.

Jenže – toho Prymulu povolal Babiš a lid dal Babišovi zelenou... Toho se děším ještě víc...

Autor: ADAM B. BARTOŠ

Zdroj: <https://narodnidemokracie.cz/nedelnik-adama-b-bartose-ix-izraelsky-lock-down-v-cr/>